

המאור שבמורה

מעט מן האור דומה הרבה מן החושך

שבת יח' סיון התשפ"ה

הדלקת נרות	צאת השבת	י-ם
19:29	20:20	21:18
19:28	20:20	21:16
19:32	20:23	21:19
19:28	20:20	21:15

חייפה
ב"ש

כל הזכויות שמורות

יצא לאור להעמקת התורה ועמלה
עורך: יובל דהאן נ" 050-4194600

לע"נ: מר"א עטר חיים בן שמחה ז"ל לרפואת והצלחת: שמחה בת נעימה תחי'

סיפר הרה"ג רבי **יוסף לב**: פעם נלותי לרבינו **שמעון שקאב** זצ"ל בטיולו היומי נטפל אליו צלם אחד והחל מצלמו מזוית זו ומזוית זו כנראה שהלה עבר את המידה ואז אמר לי רבינו "ואס ויל אר דא" (מה רצונו כאן) אמרתי לו שהוא מצלם ואגב הערתי שאולי זו **פרנסתו** תיכף כששמע רבינו כך עמד וכין עצמו למען **הצלחת התמונה** בכדי לא לקלקל פרנסתו.

ירידות ועליות

ונפילות
הן מנת חלקם של
רבים מבין עובדי ה'
המשתוקקים
והמשתדלים
לעלות...

פעם נתכבד רבינו **שמעון קרליץ** זצ"ל בסנדקאות בירושלים אנשים רבים שנכחו באותו מעמד שמחו על ההזדמנות שנפלה בחלקם לפגוש את רבינו וביקשו הימנו "ברכה" רבינו בפשטותו לא העלה על דעתו שהוא ראוי לברך אנשים ובאופן טבעי הולם למידת ענוותנותו פירש את הדבר שכך הוא **מנהג המקום** להתברך מפי ה"סנדק" וכשחזר מירושלים סיפר רבינו בפשטות אמיתית: "היום ראיתי **מנהג חדש** שנוהגים לבקש ברכה מהסנדק"

לע"נ רחל (רשל) אלבו בת קלרה ואליהו

העשב היה בשביל התולעת
כאשר נבנו יסודותיה הראשונים של
הישיבה הקדושה פורת יוסף נחו
פועליה למנוחה ולארוחה קלה לאחר
העמל הרב והנה בהגיעם לשאול
האדמה ראו לנגד עיניהם קומץ עשב
ירוק הבוקע באחד מסלעי הצור הללו
לא הבינו כיצד בוקע עשב בעמקי
האדמה מהסלע

אך לא איחרה התשובה לבוא לפתע
הם ראו בסמוך **תולעת קטנה**
המהלכת לה לתומה וכך נשלחה יד
ההשגחה להביא לה את מזונה

בעסה: ספק ארויח ספק לא, בעסק
התורה **הרווח לעד** ולנצח וכי ספק
מוציא מידי ודאי!?

החיים קצרים, תנצלו אותם.

האדם יכול לחשב כרצונו אולם חייב
הוא לדעת כי לא ע"י מחשבתו
וגמירות דעתו יפעל,
אלא שהקב"ה הוא המפעיל,
והוא במחשבתו יכול רק להבין את
המתרחש להכיר את השגחת הבורא,
וכמו שהוא לומד סוגיא
ומבינה רק להבין ותו לו.

התשובה היא רפואת הנפש.

עסקנות רבי שלום שבדרון

זצ"ל בעודו בחור נכנס לחדרו של
"הרבי" רבי **לייב חסמן** זצ"ל
ושאל האם להיכנס לאיזה שהיא
עסקנות בעניני הציבור המשגיח לא
השיב לו ישירות על השאלה

קרא אמר לו: למה ומדוע רבי
מאיר שפירא מלובלין זצ"ל
הצליח בעסקנות ציבורית בגלל
שהוא היה אדם גדול.

העונה תנאי הכרחי כדי לזכות לתורה.

הגאון רבי שלמה בכור חוצין זצ"ל סיפר מעשה
שהיה בעיר אלנסון שרפה נפלה בבית אחד שהיה למאכולת
אש ולכדה משפחה בין הלהבות המתמרות היה שם יהודי
אחד יוסף פליג שמו **אשר שם נפשו בכפו** הבקיע דרך
בין הלהבות וחילץ את בני המשפחה אחד לאחד

מעשה גבורתו הרעיש את הלבבות וכאשר הופיע במקום
עבודתו מלא כויות התקבל בתשואות ולאות הוקרה אספו
סכום כסף גדול ומסרו בידו בתשורה נטל יוסף את הכסף
ומסרו למשפחה שהציל ממות באמרו: "מה בצע להמלט
מן האש – אם ימותו ברעב" כך הלך יוסף בדרכי בוראו
שעליו אמרו חכמים: "מאן דיהיב חיי – יהיב מזונא" מי
שהעניק לנו את **החיים** מעניק לנו את **המזון**!

חובה על כל אחד להשיג את מעלת הוותרנות.

נקודה לפהשפחה

איש אחד עם זקן ארוך קרא
בספר לאור נרות. כאשר נתקל במשפט "אנשים עם **זקן** ארוך הם
טיפשים".. ואז החל לחשוב לעצמו, אולי באמת הזקן מקנה לי מראה של
טיפש? אולי כשגידלתי את הזקן היה נחשב זקן ארוך למראה מלומד? אסיר
את הזקן מיד!

מכיוון שלא היו לו כלי גילוח כי מעולם לא הצטרך אותם, החליט לתפוס את
זקנו בשתי ידיו וקירב את קצה הזקן לנר. הזקן התלקח במהירות ונשרף כליל
לפני שהאיש הספיק להרחיק את פניו מן הנר, גייץ אחד מן הזקן שנשרף דילג
לשיער ראשו ושרף אותו כליל, האיש שנבהל מאד צעק, וכל השכנים הגיעו
לביתו כאשר הם **מתבוננים המומים** שעה שעשן עולה מפניו וראשו
החרוכים של האיש. "מה קרה כאן" שאלו השכנים,

האיש הראה להם את הספר והצביע על המשפט:
"אנשים עם זקן ארוך הם טיפשים" המשיכו האנשים לקרוא וראו שכתוב
בהמשך "אם יורידו את זקנם..."

תמיד לקרוא הוראות עד הסוף וגם להקשיב לחבר עד הסוף. (העורך)

התורה מאירה עיניים ומסירה עיוורון לקרב את האדם לרצון אלוהיו.

הימים הללו אינם חוזרים לא אחת היה מעודד רבי אליהו שווי"ל את תלמידיו לנצל את ימי בחרותם הישיבה בהתמדה וניצול הזמן בעסק התורה

אשר ימים אלו לא ישובו, הוא היה אומר לנו שלא נחשוש להיות קיצוניים בשקידת התורה בישיבה, כי הימים הללו אינם חוזרים.

בספרו "פתח עניים" מזכיר רבינו עניין אחד שנשא ונתן בו עם הרב בעל ה"פני יהושע" ז"ל על דבריו של רבי יעקב יהושע ז"ל במגילה דף ט' הקשה לו רבינו מיומא דף יג' ולחומר הקושיא ניסה הגאון רבי יהושע להשיבו דבר אך רבינו לא הסתפק בתירוץ ובענווה גדולה העמיד את רבי יהושע על חומר קושיא זו וכך הם דבריו: **"ואנוכי תולעת** הקשתי זה להגאון ז"ל עצמו יאיר עינינו בתורתו והתחיל ליישב ואני הדל הייתי דן לפניו בקרקע ושחק לי"

עד היכן הכרת הטוב מן המפורסמות היא התמונה שבה נראה הרב רבי אליהו לופיאן זצ"ל כשהוא נותן חלב לחתול נראה לכאורה מתמונה זו כי רבינו רצה לקיים בעצמו את מידתו של הקב"ה "ורחמיו על כל מעשיו".

נכדו רבי חיים עוזר גורביץ זצ"ל נכדו של רבינו שמע ממנו את הסיבה לדבר: החתול הובא לישיבה כדי שיחשל את העכברים הרבים ששרצו בה. משנודע הדבר לרבינו, הלך בעצמו להביא חלב לחתול זה, תוך שהוא מסביר כי הוא חייב זאת מדין הכרת הטוב על **עבודתו של החתול**.

כדי שתחול על האדם ברכת ה' עליו להכין את עצמו לכך.

על ידי עבירה אדם נדחה ממחיצתו שבקדושה.

אישה זקנה קמה באמצע טיסה לארה"ב וצועקת, דחוף יש כאן רופא?!

ישר קם בחור נחמד ורציני ניגש אליה מהר, ואומר לה: כן מה הבעיה? אומרת לו, יש לי

שידוך בשבילי. הבת שלי?

כיון שהתפילה היא עבודה שלב קשה לאדם שאין לו קשר לפנימיות להרגיש טוב בתפילה. הלחצנים והשכלולים הטכנולוגיים המלווים את האדם בן דורנו **גולו מאיתנו** את מה שעוד נשאר מהלב הגדול של העם היהודי בכל הדורות, אדם בלי לב בלי פנימיות הוא "הסתירה" הגדולה ביותר לכל מה שהמושג **תפילה** אוצר בקרבו.

בואו והצטרפו לרשימת תפוצה
hamaor.net@gmail.com

משולחן גבוה

דברי תורה מפי ראש מוסדות "אור החיים" הגאון הרב ראובן אלבז שליט"א

ויעש כן אהרן

להגיד שבחו של אהרן שלא שינה

בכל הבריאות שבפרשת מעשה-בראשית נאמר: 'זיהי כן, ורק

בבריאה של האור נאמר: 'זיהי אור' ולא נאמר 'כן'. ואמרנו על כך חכמינו, לפי שהאור הנברא נגנז, מאחר שלא היה העולם ראוי לו, ובמקומו נתהווה אור אחר, קטן ושונה מכפי שנברא.

אהרן הכהן, בהדליקו את המנורה, תיקן את העולם והחזיר לו את האור הראשון, ונמצא שהוא החזיר את ה'כן', שעשה את האור כפי שנברא מלכתחילה בלי השינוי שחל בו אחר-כך, והיינו 'שלא שינה'. טבעו של אדם הוא, שכשהוא עולה למדרגה רמה הריהו בא לכלל התפעלות עצמיות. ואילו אהרן הכהן עשה עצמו כמנורה עצמה - 'זיעש כן אהרן' כשם שהמנורה אינה מרגישה כלל אם גבוהה היא או נמוכה, כך גם הוא לא נתפעל כלל מעלייתו למדרגות יותר רמות 'שלא שינה'.

אדם אחר בעשותו עבודה שכזו היה ודאי מאבד את שווי-משקלו מוחמת גודל ההתלהבות והיה שופך מן השמן ארצה ומשקיע את הפתילות. שבחו של אהרן היה בזה, שעל אף גודל ההתלהבות עשה את הכל בדייקנות ללא שום שינוי. זהו כח אדיר שכמעט אי-אפשר להשיגו.

'ויקרא את שם המקום קברות התאווה כי שם קברו את העם המתאווים' **רק את המתאווים קברו שם, כי אם התאווה עצמה נקברה שם.** היא חדלה מלב כל אלה שחזו בעונש הנורא. על-ידי קבירת המתאווים נקברה התאווה עצמה, ולפיכך נקרא המקום בשם 'קברות התאווה' ולא 'קברות המתאווים'.

שבת אום לכל בית ישראל

"קדושים תהיו"

במצוה זו כלול כל יסוד ושורש מגמת תכלית חיינו,

שיהיו כל עבודתנו ועמלנו תמיד מוקדשים לטובת הכלל.

הייתה אשה אשר מפלת נפלים ולא ידעה לשית עצות בנפשה נגשה היא אל רבי **אברהם מווסה** זצ"ל ושחה את צערה מה יהיה הסוף?

רבנו אמר לה לשים בשקית 5 שקל ולשים עליה זאת ורק לאחר הלידה תוריד זאת רק זאת ביקש רבנו כי תבטיח לו שמיד לאחר הלידה תיקח החמישה שקלים ותתנם לעני לצדקה למרבה הפלא עברה הלידה בשלום וילדה תינוק בריא ושלם ויהי לפלא

העניינים: (המצלמה הכי משוכללת בעולם) בעין יש 1,000,000 סיבים וורידים זו הסיבה שאי אפשר להשתלל עין. שרידי העניינים נעים ומתכווצים 100,000 פעם ביום.

אם אדם בעל יומה ושאיפות לפנך.

אין ספק שהוא נמנה על האנשים האוצרים גדולה בקרבם.

"עבודת הכורא" - עלה לגג בית המדרש בימי בחרותו של רבי שמשון פינקוס זצ"ל כשלמד בישיבת בריסק בכל עת שהיה מרגיש כי יש לו צורך להתחזק ביראת שמים היה עולה לגג בית הכנסת "ברסלב מאה שערים" שהיו יכולים לראות משם את מקום המקדש היה ממסתובב על הגג וצעק לפחות מאה פעם: "לב טהור ברא לי אלוקים וגו' והוסיף מדוע נאמר "ברא לי" כי לשפך לב הלב דומה לדף מחוק לא נקי ולא מצוחצץ ולכן אנו מבקשים מהקב"ה שיברא מחדש לב חדש ורוח נכון שיחדש בקרבו.

לפני שנים רבות היה אדם טוב שהיה אוהב מאוד את משחק הכדורגל, כל יום היה הולך לשחק כדורגל, יום אחד הופיע לו אליהו הנביא באחד החלומות ואמר לו שבשל זה שהוא אדם בעל מידות טובות הוא יכול לשאול אותו שאלה שהוא ינסה להשיב לו עליה, האדם שואל אותו אם יש גם למעלה מגרש כדורגל, אליהו הנביא מופתע מהשאלה ומבטיח לבדוק לו ליום המחרת, ביום למחרת מופיע שוב אליהו הנביא בחלום

ואומר לו: יש לי שני דברים למסור לך: אחד, זה שיש למעלה מגרש כדורגל, ושניים **שמחר רשמנו אותך למשחק!**

לעילוי נשמת: ניסים בן רימה, שרה בת חורשיד, דינה בת ווב, יוסף דהאן בן שמחה, ליאור בן אילנה, ששון בן טיפחה, שמחה בת לולו, פנחס חיים אוחנה בן חנינה, יחיא בן לוליה, נעימה בת עזיזה, כרמלה בת סעידה, סעידה מול בת יעקב, מלכה בת שרה. פנחס בן פנחס, ינאל בן מלכה, דוד בן איהו, מרים בת זוהרה, חכם יהודה בן חנה פתיא, הרב אלעזר בן שמחה, יחזקאל ושמאל בני שמחה, רפאל ואלברט בני קלרה, הרב יעקב יוסף בן מרגלית, אלעזר בן רגילה, שלום בן אורה מורי, הרב יורם אברגיל, ישראל בן שמחה סב, שמואל בן רבקה, אסתר בת שרה, רחל רשל בת קלרה, שלמה בן זונה, חנה בת אסתר דמגי הרב יהודה יאיר, יפה בת לאה, יעקב בן שרה בריסקה, החסיד מנשה בן רחמה **מרת הרב עובדיה יוסף בן גורגיה**